

Giới thiệu Cánh Đồng Hoa Cải

Những câu chuyện về sinh viên đã được rất nhiều tác giả quan tâm và khai thác. Đến nay có nhiều tác phẩm được viết và nhận được sự ủng hộ của độc giả. Tác giả Hữu Giang là một trong số đó, tác giả đã dựng lên câu chuyện nhẹ nhàng tuy giản đơn nhưng lại mang nhiều ý nghĩa sâu sắc. Một câu chuyện có thật về đời sống sinh viên, tình yêu và tình bạn. Khát vọng và nghị lực vươn lên tới những điều tốt đẹp nhất

Truyện Cánh đồng hoa cải chính là tác phẩm đề cập đến những vấn đề ấy, đây là một truyện ngôn tình như là gia vị cho cuộc sống là một món ăn tinh thần xoa dịu tâm hồn.

Cuộc sống này giữa xô bồ chen rộn, vạn vật đổi thay guồng mình phát triển theo thời gian, con người cũng hòa mình vào đó bận rộn xoay vòng đến tương như không thể ngưng nghỉ.

Truyện có thể là những mảnh ghép giữa cuộc sống thường nhật là đêm giáng sinh giữa Sài Gòn lạnh giá, là cú chạm vào những yêu thương đầu tiên, là những mối mê của đô thị là khoảng lặng trong cuộc sống, là

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Niềm Vui Nơi Giảng Đường

5h15 sáng My tỉnh dậy bởi tiếng chuông đồng hồ. Cảm giác vừa trải qua một giấc ngủ không được trọn vẹn. Về mặt môi hiển hiện trên khuôn mặt. Vươn vai bước xuống cô nhanh chóng chuẩn bị mọi thứ để đến trường.

Quãng đường từ nhà đến trường Cao Đăng Sur Phạm dài hơn 20km.

My nghĩ bụng: "thật thiệt thòi cho những đứa nhà xa như mình". ('_')

Hàng ngày vẫn vậy. Vẫn cuộc hành trình từ nhà tới trường, từ trường về nhà. Công việc lặp đi lặp lại một cách tuần hoàn.

Lật trang sách vẫn còn nguyên tấm bảng điểm, Cô cầm lên và xem lại thành tích học tập của mình trong năm học vừa qua, trong lòng bỗng tràn ngập niềm vui với những con số đẹp lung linh đã được làm tròn, kì này vẫn phải quyết tâm giành học bổng thôi!! Nghĩ vậy Cô không còn cái cảm giác chán nản vì phải dậy sớm và đi học xa nhà nữa, và nhanh chân bước ra điểm xe bus.

Cảnh vật lùi xa dần khi chiếc xe 52 bắt đầu chuyển bánh, sự vắng vẻ và không gian tĩnh mịch bao trùm lên khắp quãng đường đi, tiếng lá cây xào xạc, xen lẫn tiếng gió vi vu mang theo cái lạnh lạnh của buổi sáng thổi vào cửa kính xe bus. Mùa đông đã sang được một ngày rồi mà, thỉnh thoảng những cơn gió thổi vào cũng làm cho cô rùng mình. Trong khi chiếc áo khoác mỏng và chiếc khăn màu hồng vẫn không đủ để che đỡ cái giá lạnh đầu mùa.

Đến lớp học người đầu tiên My gặp là Quân một chàng trai đến từ quê hương Phú Thọ, đang học khoa toán năm thứ hai. Tuy Quân là một sinh viên khoa toán nhưng anh tỏ ra rất năng động và nó thể hiện trong khả năng nói chuyện. Với tính cách đầy vẻ lãng mạn. Quân có tiếng đàn guitar rất hay và lời cuốn khiến các bạn sinh viên cùng trang lứa vô cùng quý mến.

Với cái nhìn thoáng qua cô nhanh chân bước vào lớp. Còn Quân thì đứng lặng một hồi, có lẽ vì cái vẻ thánh thiện và nét duyên trên khuôn mặt ấy mà khiến anh còn đứng đó và chỉ giật mình khi có tiếng chuông vào lớp.

Hôm nay là ngày sinh nhật Trang đưa bạn thân của My và cũng chỉ còn một tháng nữa là đến ngày giáng sinh rồi. Mùa đông năm nay thật là ấm áp. Ấm ở trong cái cảm nhận của mỗi người. Sự quan tâm và tình bạn. Đặc biệt là những cô bạn thân thường xuyên chia sẻ chuyện vui buồn trong cuộc sống. Hay những điều nhỏ nhặt nhất, những câu nói và trò đùa tai quái của những nữ sinh này đều mang đậm những nét hồn nhiên trong sáng của tuổi học trò.

"sáng nay tan học về em có bận gì không. Mình đi ăn kem nhé" một lời mời qua tin nhắn điện thoại. Ăn kem vào mùa đông quả là một ý tưởng tuyệt vời đúng với sở thích của My. Và có lẽ cũng rất nhiều người cùng sở thích với cô. "Nên ăn kem ở đâu bây giờ" đang miên man suy nghĩ. Bỗng bàn tay ai đó giật điện thoại...

Không đùa đâu đấy...Con kia!!!

Mày có chuyện gì mà vui thế? Trang hỏi (>_<)

Mày cứ đưa máy đây cho tao đã rồi tao nói cho .

Gớm thật! Ngồi cười sướng thế, hẹn hò với “anh zai” nào thế!!!

My đang cố gắng lấy lại điện thoại nhưng không kịp ba đứa bạn thân của cô đã kịp đọc tin nhắn làm cô thẹn thùng.

Lát tao đi ăn kem với anh Hoàng chúng mày có đi cùng không?

Thôi mày cứ đi đi, bọn tao còn phải về kí túc xá chuẩn bị tối nay làm sinh nhật cái Trang nữa.

Trong nhóm bạn thân của My có ba đứa là Trang, Hồng và Cúc. Trang có khuôn mặt rất xinh, nổi bật trong nét tính cách là sự hiền dịu, giọng nói nhỏ nhẹ và dễ bị xúc động. Cô đến từ một vùng quê rất xa ở tận Thái Bình, ảnh hưởng bởi quê hương và lối sống từ nhỏ đã khiến Trang trở thành người dịu dàng nét na. Cô rất có nghị lực và đạt nhiều thành tích trong học tập.

Trái ngược với Trang là Hồng một bạn Nữ đầy vẻ bạo dạn và tinh tế thích trêu đùa người khác. Cô đến từ thành phố Quảng Ninh nơi có nắng và gió mang theo cái vị mặn của biển.

Còn Cúc đến từ Bắc Ninh là người luôn vui vẻ và bình tĩnh trong mọi chuyện. yêu ca hát đặc biệt là làn điệu quan họ quê mình.

Tuy đến từ nhiều vùng quê khác nhau nhưng họ đều là những người bạn tốt và sẵn sàng chia sẻ những chuyện buồn vui trong cuộc sống. Chỉ có My là phải đi học xa nhà thôi còn ba nhóc bạn thì đều ở trong ký túc xá trên tầng 3.

Những người sinh viên năm nhất, năm hai đều lựa chọn ký túc xá vì sẽ tiết kiệm được khoản chi phí nhà trọ. với lại ở ký túc xá vui và luôn luôn náo nhiệt trong các hoạt động của sinh viên, và sống trong ký túc xá mới đúng chất sinh viên.

Tan học My bước nhanh ra cổng trường, sự ồn ào náo nhiệt của các bạn sinh viên làm xua tan đi cái không khí lạnh lẽo của mùa đông. Đối với My cô cảm thấy trong tim thật ấm áp bởi có nhiều người quan tâm tới mình. Đặc biệt là Hoàng. Bước ra cổng trường nhìn mấy quán trà đá ven đường thì không thấy Hoàng đâu. Chờ nửa tiếng đồng hồ vẫn không thấy. Về sốt ruột dần hiện rõ trên khuôn mặt . Bây giờ đã là 11h30p rồi lúc nãy anh đã hẹn mình vào giờ tan học.

Đang mải suy nghĩ thì có một người bước ra vô tình chạm mạnh vào vạt áo và làm rớt cuốn giáo trình tin học của My. Cô giật mình quay lại thì ra là cái người mà sáng nay My gặp ở cửa lớp. Anh chàng cúi xuống nhặt cuốn sách và nói lời xin lỗi...

Bỗng thấy tiếng Hoàng gọi ở bên đường. Cô chẳng nói gì mà lạnh lùng bước đi về phía có tiếng gọi. Còn Quân thì vẫn dõi theo bóng dáng của cô.

Anh xin lỗi vì đã để em đợi lâu. Anh cũng vừa tan học xong.

My quay mặt đi lạnh lùng và bắt đầu tỏ thái độ Vì cô biết Hoàng đang nói dối mình. Cô thừa biết cái thời khóa biểu của Hoàng. Vậy Hoàng đã đi đâu từ lúc tới giờ? (¬_¬")

"Thôi cũng chẳng hỏi nhiều". Cô nghĩ vậy

My lên xe của Hoàng và Trang Tiền thẳng tiến . Anh đi rất cẩn thận để bạn gái cảm thấy yên tâm. Đường Hà Nội vào giờ này cũng không đông lắm . Trưa rồi nên có chút nắng . Ánh nắng vàng trải dài khắp các con đường Cầu Giấy-Kim Mã-Nguyễn Thái Học. Nắng về làm rạng rỡ hơn cho con đường Hà Nội mùa đông.

Lâu rồi mình không đi ăn kem với nhau như thế này nhỉ? –

Hoàng lên tiếng để át đi sự im lặng giữa hai người. Vì Hoàng nghĩ cô bé vẫn còn ảm ức vì phải đợi nửa tiếng đồng hồ.

My im lặng một hồi rồi trả lời :

Vâng! (!__!)

Thế em có muốn mình thường xuyên đi chơi như thế này không?

Anh biết một nơi rất thú vị đảm bảo em rất thích, hôm nào mình đi chơi nhé? (~_^)

"Ở đâu hả anh?"

“Hôm nay em sẽ biết. Nơi đây cây cỏ xanh tốt cảnh vật đẹp lung linh em à”.

Hoàng mỉm cười trả lời và ánh mắt vẫn không ngừng thăm dò thái độ của cô bạn gái

“Thôi!!! Anh lại định đưa em tới Công Viên Thủ Lệ hay Vườn Hoa Bách Nhật chứ gì, chán om. Em đi mòn gót giày, rồi cuộc là loanh quanh anh chỉ biết đi chơi có mấy chỗ đó thôi à?”

Anh thích ra công viên hơn, Ngày nào anh cũng ra đó chạy bộ, Ngắm nhìn “hoa thơm, cỏ lạ” haha...Hoàng có vẻ đắc ý

Ặc!!! Thôi ă, ngắm nhìn mấy em chân dài hử?

Hoàng vít ga cho xe chạy nhanh hơn,tuy đường thoáng nhưng My vẫn thấy hải giật giật vạt áo anh

“ Không thì Anh cứ lên lịch đến ngày đi chơi lại kêu bạn giống như lần trước ”

“Trong mắt em anh xấu tính thế sao” Hoàng cười

“Mùa đông lạnh thì cũng chỉ đi chơi mấy chỗ đó thôi mà,ấm áp, trong đó có nhiều bạn trẻ, nhiều đôi ^ ^, còn mùa hè thì ra bờ sông chơi mát lắm”

Sông nào vậy ta!!! My thấy tò mò

Sông Tô Lịch!!! Hoàng cười to

Ái cha!!!

Cô vỗ đét vào lưng Hoàng khiến a méo mặt , xuyết xoa. “Anh lúc nào cũng lấu cá và đầy vẻ nguy hiểm ^ ^”

My tò ra rất tò mò, nhưng cô muốn đón nhận sự bất ngờ và hồi hộp nên không hỏi thêm gì nữa. Cô ế áp gục đầu lên lưng bạn trai. Cảm giác hạnh phúc tràn ngập. Thực sự cô đã đặt tất cả tình cảm và niềm tin nơi Hoàng. Đó sẽ là bờ vai vững chắc, là điểm tựa, là bến bờ hạnh phúc. Cô vẫn giữ bài thơ mà Hoàng viết tặng vào đầu năm học thứ nhất mà cô đã đề riêng một ngăn trong tủ sách.

Tiếng trống trường vang lên hồi giục giã

Ánh mắt nhìn ngơ ngác giữa không gian

Bước chân em đậm trên lá thu vàng

Trước mắt em là giảng đường sư phạm

Em bước đi nhẹ nhàng trong ánh sáng

Làn tóc tung bay tà áo trắng sân trường

Bầu trời thu trong xanh con gió thoảng

Ánh ban mai trải rộng khắp bốn phương

Con đường thênh thang với bao niềm mơ ước

Trái đầy hoa hồng trên mỗi bước em đi

Trang giấy trắng nét mực còn chưa ráo

Cuốn giáo trình bút vở viết tương lai

Dù đất em trên cả quãng đường dài

Thầy cô giáo và bạn bè cùng lớp

Giảng đường hôm nay, niềm vui bất chợt

Tươi sáng nụ cười nét thánh thiện trong em

Anh đã trải qua mấy mùa cây thay lá

Vẫn nhớ cái nhìn ngơ ngác buổi đầu tiên

Bước vào giảng đường anh sinh viên năm cuối

Luôn dõi theo em trên bước ngoặt cuộc đời.

*****

Sáng nay My dậy sớm hơn một chút để làm bài tập. Lên facebook ngập tràn vớinhững status, Những câu nói đùa và những lời chúc ý nghĩa. Đặc biệt là của Hoàng:

"Mùa đông đến rồi em nhớ phải mặc ấm vào nhé. Tuy đông lạnh nhưng hãy để anh nhen nhóm ngọn lửa tình yêu sưởi ấm con tim bé nhỏ này nhé. Anh chúc em ngủ ngon"

Cô mỉm cười rồi comment lại những kí tự rất ngộ và dễ thương mà chỉ có 2 người mới hiểu được.

5h15 cô phải chuẩn bị mọi thứ và lại tiếp tục hành trình tới trường như mọi khi

Hôm nay cô phải ở qua trưa tại trường vì có bài kiểm tra vào tiết 6. My vào ký túc xá chơi cùng mấy nhỏ bạn thân. Đối diện dãy KTX nữ là các phòng nam, chỉ cách biệt nhau một cái sân rộng mà ở trên tầng 3 nhìn thấy toàn cảnh của trường CDSP.

Trong lúc My đang mãi ngắm ngôi trường của mình thì 3 đứa bạn ở trong phòng chơi đùa rất vui vẻ. Hồng với tiếng cười sáng khoáy của mình làm bất cứ ai nghe thấy cũng phải "hồi da gà"

Mày cười ít thôi kẻo các phòng bên nó sợ - Trang nói

Làm gì có đứa nào sợ, bọn nó thích còn chả hết nữa là

"Thế nên bây giờ mày vẫn F.A là phải" Cúc nói

"Kệ tao"Hồng có vẻ tỏ thái độ với Cúc bởi câu nói đó

My nghe nhóm bạn chuyện trò vui vẻ cùng vào để tham gia. Căn phòng tràn ngập tiếng cười cùng với đó là sự hồn nhiên của các cô sinh viên năm 2. Cuộc sống và cách thức sinh hoạt phong phú của các bạn sinh viên. Mỗi người một hoạt động. Người học, người thì ngồi máy tính lên facebook cả giờ. Người thì trong lúc rảnh rỗi mang đàn guitar ra chơi. Tất cả tạo nên những hình ảnh gần gũi mà thật giản đơn

Ở đối diện với phòng 3 đứa bạn My là một phòng nam có 6 người ở. Một trong số thành viên này là anh chàng Quân. Người mà cô đã 2 lần gặp gỡ mà cả 2 lần cô đều tỏ vẻ lạnh lùng. Nhưng My đâu biết rằng Quân đã có ấn tượng với cô từ cái lần gặp gỡ ngẫu nhiên ấy.

Quân thích sự duyên dáng và khuôn mặt dễ thương của My. Đặc biệt cô càng lạnh lùng bao nhiêu thì anh càng muốn gần gũi và tiếp xúc với cô bấy nhiêu. Anh mong có một dịp nào đấy sẽ được nói chuyện trực tiếp và làm quen. Quân lại ngại vì sợ rằng mình sẽ là kẻ vô duyên nếu tự dưng đến và xin số điện thoại. Nhưng có một điều anh biết đó là My thường xuyên vào KTX mỗi lần có lịch học chiều. Những lần gặp mặt dù chỉ là thoáng qua này giống như một sự sắp đặt mà Quân cho rằng đó là cái duyên.

Anh mang đàn guitar ra hành lang và độc tấu một bản nhạc. Tiếng đàn du dương bay bổng mang theo giai điệu quê hương vào trong tiếng nhạc. Và có mấy cặp mắt đang nhìn sang. My say sưa với tiếng đàn nó làm cô bùi ngùi nhớ quê hương, nhớ về ngoại. Không biết giờ này ngoại đang làm gì? Chắc ngoại đang rất mong mỏi được nhìn thấy đứa cháu gái đang từng bước trưởng thành và tương lai sẽ làm cô giáo.

Kết thúc tiếng nhạc cũng là lúc cả nhóm phải chuẩn bị sách vở để đi học chiều.

Sân trường rộn rã với cảnh sinh viên vào lớp.

Giảng đường: nơi chấp cánh cho những ước mơ được vươn tới những điều tốt đẹp nhất. Đó là niềm vui và tự hào của gia đình. Sự quý mến của bè bạn. Đặc biệt là tương lai tươi sáng trên con đường trải đầy hoa hồng.

Vậy nên có thể cảm nhận được niềm vui các bạn sinh viên khi đến trường.

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Kí Ức Ngày Xưa

Lại nói về Hoàng. Hôm nay tâm trạng của anh không được tốt lắm. Nhất là từ cái hôm đi ăn kem Tràng Tiền với My dường như trong anh đã có rất nhiều tâm sự. Không dám nói vì sợ cô buồn, dù sao cũng phải kỉ niệm xong ngày lễ Noen năm nay đã. Vậy là tình yêu của họ cũng sắp trải qua 2 mùa giáng sinh rồi. Nơi tình yêu bắt đầu cũng từ mái trường Sư Phạm. Anh còn nhớ lúc đó My mặc chiếc áo trắng dài thướt tha bước vào giảng đường với bao điều còn ngỡ ngàng của một cô sinh viên năm nhất. Hoàng nhớ mãi cái nụ cười trong sáng và ánh mắt biết nói của cô. Mỗi khi cùng nhau đi công viên ngắm hoa anh thường cầm cổ tay cô dắt đi như một đứa trẻ. Sự đùa nghịch của 2 người giống như 2 đứa trẻ con. Chính vì thế My luôn cảm thấy vui mỗi khi ở gần anh. My thường trút bầu tâm sự với 3 đứa bạn và kể về Hoàng với vẻ đầy tự hào.

Nơi cây cỏ xanh tốt, cảnh sắc lung linh. là lời hứa của Hoàng là sẽ dẫn cô bạn gái tới chơi. Quả là một nơi lý tưởng để hẹn hò. Và cũng có thể đây là một địa điểm anh lựa chọn để thực hiện một điều gì đấy mà anh còn giấu giếm. Chỉ biết rằng từ hôm đi ăn kem Tràng Tiền về lòng anh luôn nặng trĩu tâm sự.

Mặc dù đi cạnh người yêu anh vẫn giữ mặt tươi cười và gọi lên những câu chuyện đùa để làm cho cô ấy vui. Ngược lại với cử chỉ đầy quan tâm của My từ những điều nhỏ nhất như tin nhắn chúc ngủ ngon trên điện thoại hay facebook cũng làm cho anh cảm thấy bồi hồi xao xuyến.

Anh nhấc điện thoại lên và gọi

"em à! đã ngủ chưa?"

Vẫn cái giọng nói nhẹ nhàng âm gió

"Dạ!.. Sao thế anh?"(-_o)

"Anh ở nhà mình nên buồn thôi. Ngày hôm nay em thế nào"

My kể tất cả những gì diễn ra trong ngày học hôm nay cho Hoàng với một vẻ rất vui và sôi nổi. Hai người nói chuyện điện thoại rất lâu.

Khi Hoàng bước ra khỏi phòng thì trời đã tối hẳn. Thời gian sao hôm nay trôi nhanh vậy. Anh cảm thấy cả ngày mình vẫn chưa làm được gì đáng kể cả. Hoàng mệt mỏi và đi vào nhà tìm cái tai nghe để nghe bản nhạc yêu thích. Ngồi trên giường nghe nhạc. Cánh cửa sổ mở ra và con gió mùa đông lại ủa về. Những cành lá rung rinh như đang rung mình trước hơi thở mùa đông. Không gian chìm trong im lặng. Anh nhắm mắt trầm ngâm suy nghĩ. Kí ức ngày xưa lại ủa về làm trái tim Hoàng thổn thức không yên. Anh nhớ lại cái ngày xưa ấy.

Khi đó Hoàng là một cậu học sinh ưu tú của lớp. Vào Năm học cuối cấp vô tình gặp cô nữ sinh tên Yến học lớp 10 trong một lần cùng lớp đi chơi ở cánh đồng Hoa Cải.

Qua nhiều lần gặp gỡ ngẫu nhiên. Đặc biệt cô bé lại học gần lớp của Hoàng. Rồi từ đây 2 người chơi với nhau rất thân. Mỗi lần Hoàng đi học bằng chiếc xe đạp của mình anh thường dừng lại ở bụi hoa dại ven đường hái tặng cô bé những nhành hoa màu trắng rất thơm. Ngược lại cô bé cũng gấp tặng anh những ngôi sao, những con hạc. Hay những hình rất đẹp. Cứ thế mùa Hoa dại qua đi cũng là lúc hoa Ngọc Lan nở rộ. Và cô bé lại được tặng những bông hoa lan mỗi giờ lên lớp với mùi thơm trong ngăn bàn giấy tò mò cho các bạn xung quanh.

Thời gian lặng lẽ trôi đi và chuyện tình cảm của họ cứ lớn dần lên và nó còn mãi trong những trang nhật kí của cô bé.

Cho đến khi Hoàng đỗ Đại Học. Mọi chuyện vẫn êm đẹp và bình lặng, anh vẫn thường hay về quê thăm bạn gái. Khi đó cô bé mới học lớp 11. Họ cùng nhau đi trên các nẻo đường quê. Đặc biệt khi đông về mùa hoa Cải nở rộ. Sắc vàng của nó phản chiếu bầu trời xanh thăm thẳm. Đó cũng là điểm đến của biết bao đôi trai gái cùng vui chơi và chụp ảnh cưới. Hoàng và Yến thường xuyên tới đây chơi bởi cái khung cảnh thơ mộng của nó rất lôi cuốn. với lại đây là nơi gặp gỡ lần đầu tiên của đôi bạn. Họ ngồi trên bãi cỏ và kể cho nhau nghe những chuyện trong cuộc sống. Lúc thì chơi đùa rất vui vẻ.

Khi Hoàng vào đầu năm học thứ 3 cũng là lúc Yến biết kết quả thi Đại Học. Có lẽ vì sự thiếu may mắn mà trong đợt thi này kết quả không như mong đợi. Cô tự nhủ rằng Đại Học không phải con đường duy nhất dẫn tới thành công. Yến chọn cho mình con đường là đi làm. Cô vào Sài Gòn cùng chị gái và mở cửa hàng trong đó và không quên hẹn 2 năm sau sẽ quay trở lại gặp Hoàng. Và thời gian này 2 người chỉ có thể gọi điện và nhắn tin qua điện thoại

Tháng đầu xa nhau họ vẫn thường xuyên liên lạc. Dần tới tháng thứ 2, 3. Thình thoảng mới nhắn tin. Có thể là do Yến bận việc với cửa hàng. Còn Hoàng cũng vậy anh phải bù đầu với sách vở và học nhiều hơn vì là sinh viên năm 3 mà.

Càng ngày Hoàng càng thấy cô đơn trống trải mặc dù bên cạnh có rất nhiều bạn bè. Anh không giấu nổi cái cảm giác chạnh lòng khi thấy sự yêu thương, quan tâm, chăm sóc của người khác mà những điều này luôn diễn ra xung quanh cuộc sống của mình.

Cho đến khi Hoàng gặp My một cô sinh viên năm nhất.....

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Kí Túc Xá Giữa Lòng Thủ Đô

Tiếng bước chân nhộn nhịp. Tiếng còi xe huyền ảo trên con đường Hoàng Hoa Thám. Âm thanh của ngày mới lại bắt đầu. Hôm nay là ngày học môn kinh tế chính trị tại cơ sở 2 của trường CĐSP. Và tất cả các lớp của khoa Toán-Tin học chung tại một nhà hội trường lớn. Nhà hội trường với không gian thoáng mát, các hàng ghế được xếp liền nhau thành từng dãy. Lớp Tin Học của My được xếp ngồi các hàng ghế trên của dãy bên phải. My ngồi ở bàn cuối ngay bên dưới là lớp Toán.

Đang chuẩn bị sách vở trước khi thầy đến thì My gặp Quân. Người mà nhiều lần cô gặp trong kí túc xá. Quân lên tiếng

Mình ngồi ở đây được không bạn? (ô_ô)

my ngồi dịch xa ra lấy chỗ nhìn Quân rồi nói

ujm Bạn cứ tự nhiên nhé (^_^)

Hai người im lặng không nói gì. My vẫn vô tư chép bài mà không để ý đến suy nghĩ của Quân. Còn Quân thì đang bối rối không biết làm gì để gọi lên câu chuyện giữa 2 người. Và có lẽ bây giờ mọi chuyện còn phụ thuộc vào My nữa.

Cô quay sang nhìn Quân và mỉm cười. Nụ cười ấy như đánh thức trong Anh Cái vẻ bạo dạn và tự nhiên thường ngày. Quân quay sang cất tiếng hỏi

Nhà bạn ở xa không?

Mình ở bên Gia Lâm_Hà Nội, còn bạn? "My trả lời

Vậy à. Mình ở phú thọ, Quân cười gãi gãi đầu

À hóa ra trai đất tổ

Đằng ấy học guitar lâu chưa? Chơi hay đấy. My gấp cuốn vở đặt xuống bàn, nheo mắt

Dạy mình chơi guitar nhé^^

Rất vui, mình rất quý mến bạn, quý ngay từ lần gặp đầu tiên ấy chứ...Nói đến đây Quân bắt đầu luống cuống làm cây bút cầm trên tay rơi xuống đất

Nhìn cái vẻ lúng túng mắc cười của Quân, My nở nụ cười tươi

Ấy chết, mình ngại quá!!! mình có gì đặc biệt đâu^^

Quân thấy mình đã hết bối rối và tự nhiên hơn. Anh gọi sang những câu chuyện khác. Anh nói đã nhiều lần gặp My. My thì luôn giữ khoảng cách trong nói chuyện mặc dù cô biết rõ anh chàng đã từng chơi guitar trong trong kí túc xá. Họ chuyện trò cho tới lúc thầy giáo bước vào lớp. không gian lại trở nên im lặng. Vì không thích môn Kinh Tế Chính Trị. chính vì thế mà hôm nay My thấy mệt và buồn ngủ. Nhưng tại vì lớp cô ngồi ngay dãy bàn đầu nên vẫn phải cố gắng tỉnh táo và che giấu đi sự mệt mỏi. Nhất là gần cái loa âm vang giọng nói to và khỏe của thầy. Mỗi lần thầy đưa điểm nhấn vào bài giảng làm cho những ánh mắt mơ màng cũng phải giật mình tỉnh giấc. Trong cái không khí trang nghiêm của lớp học. Từng ánh mắt nụ cười mang theo bao ước vọng của tuổi trẻ. Những cô bé, cậu bé này đến từ nhiều miền quê khác nhau nhưng chung một ước muốn sẽ thành đạt trong ngành mà mình đang theo đuổi mặc dù biết rằng thời buổi này cơ hội để theo đúng ngành là rất ít. Những bài giảng của thầy như thổi vào hồn người một luồng gió mới. Thức tỉnh niềm yêu quê hương đất nước. Mà sau này các cô cậu sẽ về để góp phần nhỏ bé của mình cho sự nghiệp giáo dục của quê nhà.

Quảng đường từ trường về nhà tuy không dài nhưng nếu đi xe bus vào giờ cao điểm cũng phải mất 2 tiếng đồng hồ. Tới nhà sau một ngày học căng thẳng và mệt mỏi My vờn vai và chuẩn bị cho bữa cơm tối. Ăn cơm xong cũng là lúc đồng hồ điểm 8h tối. Hôm nay cô phải học bài sớm hơn vì mai có bài kiểm tra môn lập trình web. Theo một thói quen thường ngày sau khi khởi động máy tính cô thường online facebook. Vẫn những tin nhắn của các bạn. Hay những dòng Status đầy yêu thương. Đặc biệt có người thêm cô vào danh sách bạn bè. Sau khi kiểm tra trang cá nhân của người đó và nhận ra vẫn là anh chàng Quân. Bởi sáng nay cô vừa cho quân nick của mình. Quân cũng đang online. Anh comment lại trạng thái của My. 2 người lại nói chuyện cùng nhau. Với sự vui vẻ và gọi lên những câu chuyện đầy dí dỏm. Anh đã lôi cuốn my vào những câu chuyện của mình và comment nhiệt tình. Đối vs Quân anh đã tự mang cho mình một cơ hội thứ 2 nói chuyện vs My. Lòng anh rộn ràng với cái cảm giác chờ tin nhắn đến.

Kết thúc cuộc nói chuyện cũng là lúc My phải thực hành bài tập. Còn Quân cũng phải ngồi để xem lại bài vở chuẩn bị sớm hôm sau đi học.

Dư âm của lần gặp gỡ và nói chuyện lần đầu tiên vẫn còn trong tâm trí anh. Anh bước ra hành lang để vờn vai sau một hồi suy nghĩ. Kí Túc Xá về đêm thật náo nhiệt, cái nét đẹp lung lẫy của những ngọn đèn xa xa mờ ảo. Hay những chiếc đèn led trang trí rất đẹp trên các biển quảng cáo, các quán cà phê. Tất cả như lôi cuốn ánh mắt người lạc vào một không gian đầy màu sắc. Bởi bất cứ ai đứng ngắm thành phố Hà Nội về đêm cũng không khỏi thả hồn mình theo cái vẻ đẹp lung linh và nhịp sống ở nơi đây. Quân vẫn nhớ những lần cùng bạn bè đi chơi đêm. Những bữa nhậu trên phố Quán Thánh. Hay những lần chụp ảnh bên bờ hồ.

Bỗng Cộc...cộc Tiếng thầy gõ cửa kiểm tra phòng kế bên. Quân cuống quýt chạy vào phòng. Cả bọn nháo nhác xếp dọn bởi cái phòng hôm nay không được sạch sẽ và đồ đạc vứt lung tung. Còn thằng bạn giường trên thì đang cầm nước pha mì tôm. mặc dù nước chưa sôi nhưng nó cũng phải rút "phích" cái phích cắm ra khỏi ổ điện và giấu ở dưới gầm giường. Đúng là cuộc sống sinh viên. Và đó cũng là những câu chuyện xảy ra thường xuyên trong KTX. Các bạn trẻ rất sợ thầy giáo kiểm tra phòng mình. Vậy nên phòng nam với nhiều hoạt động phong phú trong phòng thường có hệ thống thông tin bên ngoài báo hiệu mỗi khi thầy đến. Còn phòng nữ thì luôn bị nhắc trật tự vì tiếng cười đùa làm ảnh hưởng tới phòng bên.

9h sau khi thầy kiểm tra phòng sinh viên, cả nhóm 6 người phòng Quân rủ nhau lên trường tham gia giao lưu ca nhạc cùng với các bạn thanh niên tình nguyện trong trường tổ chức hát karaoke ngoài trời, Âm nhạc vang lên cùng với những tiếng hát, tiếng reo hò, tiếng vỗ tay. Cả nhóm nhanh chóng hòa mình vào trong cái không khí náo nhiệt ấy. Giọng hát trong sáng và đầy chất sinh viên một lần nữa tiếng đàn guitar của Quân lại được cất lên trong ca khúc "Bờm Oí" những ngón tay nhịp nhàng trên dây phím, ánh mắt long lanh mơ màng như thả hồn vào trong lời thơ, câu ca...Vây quanh anh là những cô cậu sinh viên năm nhất, năm hai

"Người ơi! Anh hát riêng bài ca.

Tặng em, cô gái anh thầm yêu

Lúc em cười mùa xuân trong anh
Lúc em buồn mùa đông vây quanh
Em có hiểu lòng anh muốn nói, suốt đời yêu em
Rồi mai..Anh phải đi học xa
Người ơi, anh chỉ yêu mình em
Lúc một mình nhìn về nơi xa
Ngước lên trời nhìn vì sao đêm...
Anh tin rằng ở nơi xa kia em chờ anh mãi...
Có những lúc nhớ em anh khóc thầm
Rồi có những lúc nhớ em, lòng đắng cay
Người ơi em..ở nơi xa. Minh anh..trong cô đơn
Lòng ngập tràn thương nhớ dâng đầy....
Người ơi....”

Giao lưu ca nhạc xong, cả nhóm 6 người lại rủ nhau đi ăn đêm, không để ý thời gian và sắp đến giờ đóng cửa Ký Túc Xá.

Quân hốt hoảng

Bây giờ ký túc xá đóng cửa, chắc bọn mình ra gầm cầu ngủ mất

Chính (Cùng phòng Quân) vẫn tỏ vẻ bình tĩnh. Anh bỏ điều thuốc đang cháy dở trên miệng, phì một hơi khói

Chú mày lo gì mọi lần bọn phòng bên vẫn trèo rào vào đây thôi.

Thế lỡ bảo vệ bắt được thì mai chắc phòng mình hết đi chơi tối mất. Trung cũng tỏ vẻ lo ngại không kém.

Thôi cứ theo kế hoạch trèo tường nhé chúng mày! trèo tường vào, còn hơn ngủ ngoài giờ này...

Nghĩ sao làm vậy cả mấy thằng xắn gọn ống tay áo, chân quần...Chuẩn bị “đột nhập”

Lần lượt từng thằng nhẹ nhàng, trèo lên song sắt, xem chừng có vẻ trót lọt, suôn sẻ

Bỗng “Rầm” chiếc đàn guitar của quân rơi xuống, tạo nên một âm thanh vang động kèm theo đó là tiếng bác bảo vệ

Đưa nào đây?

Thằng Chính bày ra trò này, là thằng cuối cùng trèo vào, nhưng số đen chưa kịp nhảy vào. Thì bị bác bảo vệ dồn cho vắt giò lên cổ mà chạy dầm cả vào vũng nước ...

Năm thằng còn lại ở trong cũng sợ hết hồn và nấp trong góc tường may mắn thoát nạn trở về phòng an toàn

Bị một phen hú vía, chắc cũng cách, không dám đi chơi về khuya nữa

Những ngày sau nữa cuộc sống sinh hoạt vẫn diễn ra bình lặng. Tất cả sinh viên vẫn hòa mình trong cái nhịp sống Hà Nội. Còn Quân cứ thứ 2 và thứ Tư hàng Tuần đều gặp My trong hội trường nhà đa năng, vẫn ánh mắt và nụ cười rạng ngời ấy luôn cho anh cái cảm giác bồi hồi khi ngồi cạnh. Và rồi họ cũng nói chuyện với nhau một cách thoải mái. không còn ngượng ngùng như lần đầu gặp gỡ.

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Khoảng Lặng Chốn Yên Bình

Chỉ còn 10 ngày nữa là đến Giáng Sinh. Khi những cơn gió heo may thổi về mang theo cái mùi hương thoang thoảng của hoa sữa trên con phố Quán Thánh. 2 năm sống giữa lòng thủ đô các cô cậu sinh viên cũng cảm nhận được nét đặc trưng của Hà Nội. Đặc biệt là mùi hoa sữa làm cho Hà Nội luôn dịu dàng và ấn tượng.

Trong cái khung cảnh tuyệt vời ấy có một nhóm bạn đùa nhau bằng xe máy đi trên con phố hoa sữa. Đó là nhóm bạn My cùng anh chàng sinh viên khoa Toán.

Và cũng trong thời gian ngắn Quân đã nhanh chóng hòa nhập cùng nhóm bạn này. Cũng chính nhờ sự vui tính và hài hước anh luôn trở thành tâm điểm cho những câu chuyện đùa. Quân chọn được một nơi để uống nước. Đó là quán trà đá ven đường ngay dưới gốc cây hoa sữa. Chiều về quán trà đá dường như đông hơn. Cả 5 người chuyện trò rất vui sau nhiều ngày học căng thẳng. Và áp lực thi cử không còn đè nặng giấc ngủ như mấy hôm trước nữa. Giờ là lúc tìm lại cái cảm giác thoải mái và thư giãn.

Lẽ ra trong buổi đi chơi này có thêm một người nữa đó là Hoàng. Nhưng vì Hoàng đã chuẩn bị đồ đạc về quê từ mấy hôm trước mà không nói lại với My một lời nào. Đến sáng hôm sau My gọi điện rủ Hoàng đi chơi mới biết. Cô cũng cảm nhận được sự thay đổi của Hoàng, nhất là dạo này anh cũng ít nhắn tin cho cô hơn. Ít cả những lời nói yêu thương chúc ngủ ngon như trước kia. Mà thỉnh thoảng mới thấy. Thay vào đó là sự lạnh nhạt(Tự cô cảm thấy). Cô thật sự giận Hoàng.

Và nếu như Hoàng không về quê thì trong đi chơi hôm nay Quân đã được gặp Hoàng. Anh hầu như không hề biết, bởi My cũng không kể với Quân về chuyện tình cảm của mình. Và anh cũng đâu biết rằng đằng sau cái vẻ nói cười vô tư kia là những chuyện vô cùng phức tạp. Họ ngồi vs nhau cho tới lúc chiều tối dần. Ánh sáng đang mờ nhạt dần dần nhường lại cái khoảng không gian cho hoàng hôn xuống. Lúc này gió đã thổi mạnh hơn làm không khí trở nên buốt giá hơn. Mùi hoa sữa vẫn còn nồng nàn trên con phố. Cả 5 người đứng lên để chuẩn bị ra về. Lúc này đoạn đường đông bởi dòng người lưu thông. Tiếng còi xe inh ỏi bởi sau một ngày làm việc ai cũng gấp gấp khăn trương về với gia đình.

My bắt xe bus về nhà. Giờ này về thì muộn lắm đây. Cô tỏ vẻ lo lắng bởi đoạn đường về nhà cũng xa. Mà đi vào giờ tắc đường nữa. Cô ngồi trên xe mà sốt ruột. Mãi khi xe 52 về tới cầu Vĩnh tuy đường mới thông thoáng. Các làn xe lưu thông dễ dàng hơn. Cảm giác ngọt ngào và sốt ruột có phần giảm bớt. Vì ngồi gần cửa sổ nên cô run lên vì lạnh khi chiếc xe đang đi trên cầu. Phố phường giờ đã ngập tràn trong những ánh đèn lung linh. Giờ thì các bạn của cô đang cùng nhau về KTX, chỉ có cô là về mình. cảm giác lúc này sao mà cô đơn thế. Cô cầm điện thoại và định gọi cho hoàng nhưng lại thôi. vì sáng nay cô đã tỏ thái độ vs anh mà suýt nữa My quên. Và trong đầu cô bây giờ chỉ ý nghĩ duy nhất" không dễ dàng bỏ qua cho Hoàng được".

My cũng như bao nhiêu người con gái khác. Luôn phải thể hiện cái tôi của mình chứ. Nhiều lúc phải làm cao và lạnh lùng một chút. Đôi khi phải dùng tới vũ khí "hước mặt" ra để làm mềm lòng đối phương. Tuy bề ngoài thể hiện như vậy nhưng tới lúc này trong đầu cô lại đặt ra nhiều câu hỏi về con người hiện tại của Hoàng. Và anh còn giấu mình điều gì?

Đang mãi suy nghĩ thì Hoàng gọi điện tới. My không những không nghe máy mà còn tắt đi. Đến cuộc thứ 2 cũng vậy. Và lần này Hoàng nhắn tin. " Em đừng giận anh nữa. Có lẽ em đang hiểu lầm anh" Cô nhắn tin lại " em thấy anh thay đổi. Thay đổi nhiều là đằng khác, anh không còn quan tâm em nữa phải không?"

Hoàng nhắn tin giải thích nhưng lần này My không nhắn tin lại nữa mà cô cắt điện thoại vào trong túi xách. Xe 52 chuẩn bị về tới Gia Lâm và chỉ còn cách nhà My 1 điểm xe bus

*****

Một ngày mới lại lên. Hôm nay đồng cái nở rộ hơn, đẹp hơn lung linh trong ánh mặt trời. Những giọt sương còn lăn tròn trên chiếc lá. Một con đường mòn quanh co ở giữa, hai bên là cánh đồng bao la sắc vàng trải rộng. Xa xa là nhóm trẻ đang chạy chơi... Tất cả tạo nên cái hồn của một vùng quê vốn rất thơ mộng và yên bình.

Sau một ngày từ HN về Hoàng lại ra thăm đồng cái nhà mình. từ nhà anh ra đồng cũng không xa lắm. Anh men theo con đường mòn ngập tràn sắc hoa ấ. Tới nơi ngày xưa Hoàng và Yến hẹn hò. Người dân ở đây ai cũng có thú vui ngắm nhìn hoa cái. Đặc biệt mỗi sáng thức dậy đi thể dục trên con đường ấy ai cũng dừng lại để nghỉ chân bên cánh đồng.

Dường như trong mỗi mùa đều có loài hoa đặc trưng cho mùa ấy. Hoa cái là một trong số loài hoa nở vào mùa đông.

Hoàng tới nơi mà hai người đã từng ngồi chơi với nhau. Về mặt không giấu nổi sự xúc động khi nghĩ về chuyện ngày xưa. Hình ảnh trẻ thơ ngày nào của cô bé như đang hiện hữu trước mắt anh. Mỗi lần đùa vui và cài những nhành hoa vào sau áo.

Cả những ngày còn học phổ thông khi hai người còn học chung mái trường. Giờ đây một lần nữa kí ức lại hiện về khiến trái tim anh day dứt. Nhất là cái hẹn 3 năm sắp tới. Và cô bé chuẩn bị về Bắc để coi cửa hàng tại HN. Cô sẽ như thế nào khi biết anh có người yêu mới. Yếu tố hoàn cảnh rất đặc biệt. Bố mẹ li hôn và sống với bố từ nhỏ. Mặc dù thiếu thốn tình cảm của người mẹ nhưng cô là người sống rất có nghị lực. Chính vì lý do đó mà tình cảm của Hoàng dành cho yến không những chỉ là tình yêu mà còn có cả tình thương ở trong đó nữa. Giờ đây anh trong anh đang tồn tại cái cảm giác mơ hồ. Nó ám ảnh trong tâm trí khiến anh không biết rằng đâu là tình cảm thật của mình nữa. Với cô bé yến giờ đây còn là tình yêu nữa không hay hoàn toàn là tình thương. Và tình yêu đối vs My 2 năm về trước phải chăng để lấp cái khoảng trống cô đơn trong anh. Đứng là sự đa tình của mình đã gây nên những điều rắc rối khó xử. Và tình yêu luôn làm con người ta yếu đuối và thiếu nghị lực. Hoàng cũng vậy, giờ đây anh đang cảm thấy rất yếu đuối và cần người thấu hiểu và lắng nghe tâm sự của mình. Nhưng biết bày tỏ vs ai bây giờ.

Hoàng bước trên thảm cỏ xanh mượt nơi mà 2 người đã từng dắt tay nhau đi vào cái thời điểm 2 năm về trước. Đồng cái vẫn vậy. Mọi thứ không hề

thay đổi theo thời gian.

Chỉ về quê có 2 ngày nên hôm sau Hoàng phải về HN để tiếp tục học tập. Giờ tan học việc đầu tiên là đợi My ở cổng trường. Khi thấy bóng dáng My từ sân trường bước ra anh nở 1 nụ cười tỏ ý muốn xoa dịu mọi chuyện.

"E có mệt không?" Hoàng khẽ hỏi

"việc đó có quan trọng với anh không?" My trả lời

Có chứ em

Anh cầm tay cô bé và nói thêm vào tai cô "Thế thứ 2 tuần trước ai bắt anh "leo cây" chờ em cả buổi thế"

Lần này cô bé lặng im không nói gì. Anh lại thì thầm vào tai cô bé những lời ngọt ngào và thế là nụ cười lại trở lại trên môi cô nữ sinh và họ xí xóa mọi chuyện.

Lần này thì hoàng tình nguyện đưa bạn gái về tận nhà. My không phải bắt xe bus như mọi khi nữa. 2 người cùng đi trên con đường HN vs cảm giác hạnh phúc ngập tràn...

Trong cái se lạnh mặc dù đang là buổi trưa My khe khẽ hỏi Hoàng

Anh à nếu vì một lý do nào đó mà mình chia tay anh có buồn không?"

Hoàng giật mình vì câu hỏi bất ngờ đó. Anh biết đó chỉ là câu nói xuất phát từ cái ý nghĩ bất chợt làm cho anh lúng túng không biết trả lời sao nữa. Có lẽ điều này sớm muộn cũng xảy đến. Nhưng với sự hồn nhiên của cô bé càng khiến anh không thể nói thật lòng mình. Bởi nếu nói ra tất cả thì cô bé sẽ thế nào. Anh biết hiện tại chỉ anh mới là người mang lại nụ cười cho My, và điều quan trọng nhất đối với Hoàng bây giờ là niềm vui của My. anh nhanh chóng chuyển qua câu chuyện khác nhưng My vẫn muốn nghe câu trả lời. Hoàng khe khẽ nói:

"Nếu điều đó xảy đến thì hãy vấn đề anh là người quan tâm và dõi theo bước đi của em nhé. kể cả anh ở bất cứ nơi đâu"

My bắt đầu mang cái vẻ trầm tư qua câu trả lời của Hoàng. Cô mong muốn sẽ không có cái ngày đó xảy đến. Nhưng suy nghĩ và thực tế là 2 điều khác xa nhau và tương lai thì không ai biết được chuyện gì sẽ xảy đến cả. Nhưng hiện tại cô đang rất hạnh phúc bởi cái tình yêu Hoàng dành cho mình.

Sau khi về tới nhà Hoàng kéo tay cô lại vào tay cô đeo vào chiếc vòng mà anh mới mua ở cổng trường Đại Học Sư Phạm

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Sài Gòn Đêm Giáng Sinh

Giờ đang là mùa đông nhưng buổi trưa cái nắng Sài Gòn vẫn trở nên gay gắt. Thường thì người ta vẫn nói Sài Gòn chỉ có 2 mùa mưa và nắng. Chỉ có HN là phân biệt rõ bốn mùa. Cái thời tiết se lạnh vào mùa đông không quá khác nghiệt. Tuy là như vậy nhưng mặt hàng bán chạy ở đây vẫn là quần áo rét.

Cửa hàng Khánh Linh bắt đầu mở cửa từ 8h sáng phục vụ khách hàng. Vẫn như mọi ngày là hình ảnh cô quản lý xinh đẹp đang giới thiệu tới mọi người mẫu quần áo mới nhất đó là yến.

Tâm trạng của cô đang rất vui vì chỉ còn 4 ngày nữa là cô trở về Bắc, sau 2 năm sống ở xứ lạ cùng người chị gái đã giúp Yến trải nghiệm biết bao nhiêu điều mới mẻ từ cuộc sống sinh hoạt nơi đây. Ai cũng thích nhâm nhi những tách cà phê vào buổi sáng sớm. Hay lúc chiều muộn. Khi cái lạnh se sẽ bắt đầu bao trùm lên khắp không gian. ở quê thì mọi người rất ngại ra ngoài, còn người dân ở đây lại đổ xô ra đường để hưởng thụ cái khí hiem hơi ấy.

Yến đã học được cách sống với công việc. Tuy mới 21 tuổi nhưng nhờ ra ngoài và chạm cuộc sống đã khiến cô trở nên chín chắn hơn, mạnh mẽ và không còn yếu đuối như xưa nữa.

Hôm nay là ngày lễ giáng sinh. Khắp đường phố trang hoàng bởi những cây thông nô en. Cái màu đỏ đặc trưng trên những bộ quần áo ông già tuyết. Những chiếc đèn màu làm rực sáng con đường về đêm. Yến nghĩ:Giờ này mà cô được đón noen ở quê thì vui biết mấy. Lại một mùa giáng sinh nữa không có Hoàng bên cạnh. Bản thánh ca cất lên làm cho những người con xa xứ như yến muốn về lại quê hương để tìm cái cảm giác yên bình. Trên facebook hôm nay rất nhiều status chúc mừng giáng sinh- Chúc mừng năm mới. Càng làm cho yến thấy nhớ quê hương da diết hơn. Cô lên tiếng hỏi chị gái.

"Hôm nay chị trông cửa hàng cho em đi chơi nô en với bạn ghen"

Chỉ cô mỉm cười vỗ vai

"Em đi chơi về sớm kẻo hôm nay đường đông lắm đấy"

Yến vui vẻ bước trên con đường đầy màu sắc ấy. Trước mắt cô bây giờ là những hình ảnh đặc trưng của đêm giáng sinh. Đêm nay trông cô cũng rất rực rỡ trong chiếc áo len màu kẻ, Bên ngoài là chiếc áo khoác cổ lông màu hồng dài ngang đầu gối. Chiếc mũ len xinh xắn đội trên đầu. Khuôn mặt "Make up" đơn giản làm tôn thêm cái vẻ đẹp tự nhiên và đầy vẻ nữ tính của cô. Nếu được cùng bạn ở lại đón giáng sinh tới 12h đêm thì cái ngày này mới thực sự vui và chon vện biết mấy.

Các bạn trẻ thường tặng quà và chúc nhau vào ngày 24 nhưng thực chất Giáng Sinh là đêm 24 và rạng sáng 25. Nếu được vào nhà thờ và đợi qua cái thời khắc chuyển giao ấy mới cảm nhận được hết ý nghĩa của ngày này.

Với người theo đạo thì người ta mang một niềm tin lớn lao vào Chúa, vào sự thiêng liêng cao cả. Còn đối với thanh niên. Họ xem ngày này là một ngày ý nghĩa trong năm. Bởi sẽ được cùng nhau hưởng cái không khí vui vẻ, trang hoàng lộng lẫy. Gởi tặng nhau những món quà, chúc nhau hạnh phúc. Trẻ con mang cái hình ảnh ông già nooeen vào trong những giấc mơ tre thơ của chúng. Thật ngọt ngào và hạnh phúc biết bao

Yến cùng bạn bè nhanh chóng hòa vào đoàn người đi đón giáng sinh.

Trở về cũng là lúc 11 giờ đêm. Cô vào facebook nhắn tin với Hoàng.

"Hôm nay em đi chơi Giáng Sinh vui kém anh à? Ngoài Bắc thì sao hả anh. Có lạnh lắm không anh?"

"Có em à. Nhưng cũng vui" Hoàng trả lời

Yến lại hỏi: "Anh có hay về quê không. Đồng cái nhà mình sao rồi. Nhớ ngày xưa người dân quê mình ai cũng thích chơi hoa cái anh nhỉ?"

Hoàng vẫn trả lời tin nhắn của yến nhưng dường như anh không chú tâm vào câu chuyện Cô bé cũng không nhận ra điều đó. Có thể là do tâm trạng đang vui. vì bốn ngày nữa là cô trở về bắc.

Kết thúc câu chuyện Yến ngả lưng và chìm vào giấc ngủ sâu bởi lâu lắm rồi cô mới có lại cái cảm giác vui và thỏa mãn như vậy....

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Hai Nửa Trái Tim Đâu Là Tình Cảm Thật

Và cái ngày hẹn của Hoàng thực hiện lời hứa đi chơi với My đã tới. Hôm nay thứ 7 anh dậy sớm hơn mọi hôm, mặc dù thời tiết lạnh. Hoàng sẽ đón My tại nhà bởi cái địa điểm đi chơi không đâu khác chính là đồng cái nông nghiệp cách nhà cô không xa. My ngồi sau xe Hoàng với sự hồi hộp.

Cô lên tiếng " Sắp tới chưa anh?" (^_^)

"Sắp tới rồi em à" Hoàng trả lời với nụ cười đầy bí ẩn

Khi hai người dừng xe đi bộ một quãng thì thật là bất ngờ. Trước mắt My bây giờ là một màu vàng trải rộng mênh mông. Nơi đây cô đã từng đến nhưng vào ngày đầu đông nên nó vẫn chưa nở đẹp như bây giờ. Hôm nay đồng cái hầu hết là sinh viên. Sinh viên cũng có thú vui chơi hoa cải. Vào những ngày nghỉ nơi này thường ồn ào bởi nhiều hoạt động. Ai cũng muốn tới để mang về cho mình những khoảnh khắc đẹp nhất. Những ruộng cải được ngăn cách bởi những bờ cỏ xanh mượt. Những nhánh cây vươn lên để đón ánh mặt trời.

Và những tia nắng yếu ớt cuối đông làm rạng rỡ cả một không gian thơ mộng hữu tình...

Có thể hiểu được niềm vui của My. Giờ thì cô hiểu lý do vì sao Hoàng không đưa cô đi vào sau cái buổi đi ăn kem ấy. Vì lúc đó đồng cái chưa nở đẹp như bây giờ.

Còn Hoàng thì đang có điều gì muốn nói nhưng ngập ngừng lại thôi.

Anh cùng bạn gái nói chuyện và cười đùa. Nét tinh nghịch thể hiện trong những trò đùa trẻ con như mọi khi. Lần này thì cô bé cũng không chịu thua kém.

Tới gần trưa khi My cầm điện thoại của Hoàng lên chụp ảnh thì bất ngờ có tiếng chuông điện thoại tới. Mà số điện thoại này lại không lưu trong danh bạ. Thực sự chính hoàng cũng không nghĩ Yến lại gọi cho anh vào lúc này. My bắt máy và có tiếng phụ nữ nói

" Anh à 3 hôm nữa em ra sân bay để về đó với anh. Em nhớ anh quá, 2 năm qua lúc nào em cũng nhớ tới anh."

My im lặng không nói gì, chỉ có lời độc thoại của cô bé Yến vẫn hồn nhiên nói hết tâm sự. My không tin vào những gì mình nghe thấy. Cô tắt máy trước con mắt ngạc nhiên không hiểu chuyện gì của Hoàng. Mặt cô bắt đầu biến sắc.

Cô chỉ nói thêm một câu " Anh đưa em về được không?"

Quãng đường về trong sự im lặng và căng thẳng. Hoàng cũng đoán được điều gì đang xảy ra. Anh cảm thấy rất bối rối và không biết phải nói thêm gì nữa. Sớm muộn điều mà anh lo cũng sẽ đến mà. Nhưng lại đúng cái buổi đi chơi ngày hôm nay.

Dòng đời cứ trôi. Trái đất quay tròn trong quỹ đạo của nó và cuộc sống thì luôn đầy rẫy những cái bất ngờ. Tạo hóa luôn tạo cho con người đầy những sóng gió thăng trầm. Những điều tưởng chừng như rất đời thường xoay quanh cuộc sống sinh viên của My ẩn đằng sau đó là cả một câu chuyện vô cùng phức tạp. Và điều đó lại luôn tồn tại song song với tình cảm và ý chí của con người. Con người có mạnh mẽ thì mới vượt qua được tất cả. cũng vì thiếu bản lĩnh. Sự mềm yếu và không quyết đoán. Hoàng đã vô tình làm tổn thương trái tim yếu đuối. Nhưng biết làm thế nào được khi dòng đời xô đẩy và con người thì luôn sống theo cái hiện tại, nhất thời quên đi quá khứ và không nghĩ gì những điều xảy đến trong tương lai. Giả như ngày xưa Hoàng quyết định chia tay với Yến và đến với My thì mọi chuyện đã khác. Nhưng chính câu chuyện rắc rối này là do anh tạo ra.

Sau khi đưa bạn gái tới nhà, anh trở về nhà trọ với tâm trạng không được vui. Chỉ còn 3 hôm nữa là Hoàng ra sân bay Nội Bài đón bạn gái ngày xưa.

Tối nay là một đêm dài và có mấy con mắt đang thấp thỏm mất ngủ. Hoàng nhắc máy lên và gọi cho My. Nhưng máy cô bận liên tục và đang nói chuyện với ai đó

Một lúc sau Hoàng nhận được tin nhắn đến. Đó là tin nhắn của My

" Em nói chuyện với chị ấy rồi. Anh không phải lo cho em đâu. Dù sao hoàn cảnh của chị ấy cũng rất đáng thương mà. Anh đừng làm tổn thương chị ấy"

trong cái về vừa xúc động và bối rối và không ngờ My lại nói như vậy. Bởi tình yêu thì luôn gắn liền với sự ích kỷ.

Sau đó Hoàng lại nhận được tin nhắn của Yến:

" Anh có nhớ cái lần đầu tiên mình gặp nhau ở đâu không? đó là đồng cỏ quê mình. Quả là một chốn yên bình và đầy màu sắc phải không anh. Em vẫn nhớ anh đã tặng em những bông hoa dại ven đường mà tự tay hái mỗi giờ lên lớp. Ngày ấy em đã ép nó trong cuốn vở mới của mình. Em đã vô tình làm mất. Nhưng cánh hoa này vẫn ép trong tim em, trong kí ức của em và tuổi thơ của mình trên mái trường thật hạnh phúc biết mấy"

Hoàng thấy nghẹn thở. Anh trùm chăn kín đầu và cảm giác không còn chút không khí nào để thở nữa. Thực sự trong sâu thẳm trái tim vẫn đang bị dẫn dắt bởi cái kí ức ngày xưa. Giờ đây anh đang rất xúc động. Hoàng khóc nức nở như một đứa trẻ khi nghĩ về yến. Những gì mà cô phải nếm trải trong suốt 2 năm qua. Bởi con người cô ấy giờ đây đang sống rất có nghị lực.

Còn đối với My tình yêu 2 năm qua cũng rất êm đềm và đầy kỉ niệm. Mọi chuyện trở nên phức tạp. Cái tình và cái nghĩa luôn tồn tại cùng nhau mà không biết gì là hơn nữa. Chỉ biết trong những trường hợp như vậy con người thường giải quyết một cách cảm tính....

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Giấc Mơ Buồn, Xa Rồi Quá Khứ

Sáng sớm My vẫn đến lớp học. Mọi thứ hôm nay thật buồn bã trong cái nhìn tâm trạng của cô. My im lặng ngồi một góc mặc cho 3 người bạn thân gần hỏi cô vẫn không nói gì. Họ cũng đoán được phần nào trên những dòng status tối qua.

Hôm nay My còn nhận được bức thư của Hoàng với nội dung như sau: "

EM!

Anh thực sự cảm thấy có lỗi với em. Nhưng cuộc sống là như vậy em à. Nó luôn tạo nên những điều phức tạp mà chính anh cũng vô tình bị cuốn vào vòng xoáy của nó. Anh đã làm tổn thương trái tim nhỏ bé và yếu đuối mà có lẽ cả đời anh sẽ cảm thấy day dứt. Có những chuyện mà nhiều cách giải quyết khác nhau. Nhưng không thể trọn vẹn và tốt cho tất cả. Vậy nên trong anh bây giờ cảm xúc dường như đang lẫn lộn. Không thể phân biệt được mình nên làm gì cho phải. Nhưng một sự thật rằng bây giờ trong đầu anh vẫn luôn hiển hiện ra hình bóng của em. Vẻ đẹp trong sáng như ngày nào. Hay trong giấc ngủ khi anh chìm vào trạng thái vô thức, thì cái kỷ niệm trong suốt 2 năm qua vẫn hiện hữu trong giấc mơ. Nụ cười dịu dàng và ánh mắt biết nói của em lần đầu làm rung động trái tim anh. Nhớ mãi những lần đi chơi cùng nhau trên con đường thủ đô thân yêu.

Anh biết giờ đây anh đã không còn xứng đáng với tình cảm của em nữa rồi.

hãy luôn sống vui vẻ . Anh sẽ luôn là người quan tâm và dõi theo từng bước đi của em. Ngay cả khi anh ở bất cứ nơi đâu.

Anh hy vọng rằng em sẽ tìm được một người yêu em và bù đắp cho em tất cả.

Dù thế nào đi nữa luôn để anh là người đứng đằng sau quan tâm và động viên em nhé.

Hãy cố gắng phát huy kết quả học tập hiện tại. Để một ngày không xa anh được nhìn thấy em trong màu áo xanh cử nhân bước lên bục vinh quang. Còn anh chúc cho em sức khỏe niềm vui biến mọi giấc mơ của em trở thành hiện thực để vươn tới những điều tốt đẹp nhất..... Anh Hoàng ....."

Thứ 3 một ngày đẹp trời. Bình minh lên phản chiếu những tia nắng đầu tiên. Gió vẫn thổi mạnh, Con gió đang len lỏi vào sâu trong những khoảng lặng của sân trường. Và không gian đang âm dần lên bởi những tia nắng cuối đông.

cánh cổng Cao Đăng Sư Phạm mở ra cũng là lúc các bạn sinh viên nhanh chân bước vào sân trường. Hôm nay với dự định của 3 đứa bạn My hết tiết 2 sẽ rủ nhau đi đâu chơi cho khuấy khòa. Cả Quân cũng đi vì hôm nay Quân học 2 tiết.

Nhưng tới khi chuông báo hiệu hết tiết 1 vẫn không thấy My tới lớp. Cả nhóm cảm thấy rất lo lắng cho cô. Có lẽ vì cái chuyện buồn đó làm cho My suy sụp tinh thần. Giờ không biết cô đang ở nhà hay ngồi mình ở một nơi nào đó. Đến điện thoại cũng tắt.

Hết tiết 2 cả bọn ngồi lại lớp xem My có thể đi đâu. Họ kể tới tất cả những nơi mà cô thường xuyên đến.

Quân chợt nhớ ra trên status của viết tới qua về một nơi:

" Nơi anh gặp cô ấy giữa mênh mông tím thắm màu vàng. Nơi anh làm tổn thương trái tim nó bé và yếu đuối vẫn với khung cảnh như vậy, ngày mai em sẽ ngồi mình để ngẫm lại nhưng chuyện trong quá khứ."

Ôi!!! đúng là đồng cái nông nghiệp rồi

Cả nhóm tức tốc lên xe và đi tới đó

Vẫn cái khung cảnh quen thuộc ấy. Sinh viên ai mà chưa từng tới thăm nơi này. Gió vẫn thổi làm những cây cải rung rinh. Hơi thở mùa đông mỗi lúc một mạnh. Không gian vắng vẻ chỉ có bóng dáng của một cô bé với cái nhìn xa xăm.

" Về với mình đi My. đừng có như vậy nữa" Giọng cái trang nghèn nghẹn

" Bạn hãy nhìn những bông cải này. Luôn vươn cao nở rộ để đón nắng. Cuộc đời con người cũng vậy. Mọi chuyện sẽ tốt đẹp nếu bạn biết mở rộng lòng mình. Hãy nhìn đời một cách tích cực chúng ta sẽ thấy rằng nó tươi sáng và đầy màu sắc biết bao" Hồng nói trong tiếng khóc mặc dù cô là người mạnh mẽ nhưng cũng có những phút yếu lòng như vậy...

Quân đến bên My và ngồi cạnh. Họ cùng ngắm hoa cải trên cánh đồng. Giờ này My biết Hoàng đang trên đường ra sân bay đón bạn gái.

Cô thở dài vươn vai một cái. Giờ đây My đã thấy và cảm nhận được giá trị của cuộc sống có buồn phiền cũng chẳng giải quyết được chuyện gì. Cả buổi sáng ngồi đây cô đã phải suy nghĩ rất nhiều và nhận ra rằng cuộc đời còn nhiều điều tốt đẹp hơn đang đợi mình.

Quân dắt tay cô đi. Cả nhóm bạn bước đi nhẹ nhàng trong ánh sáng ban trưa. Trong cái vẻ đẹp bao la của cỏ cây hoa lá. Trong những cơn gió vi vu thổi vào những bông cải nở rộ cuối đông

-Hết-

Bạn đang đọc truyện *Cánh Đồng Hoa Cải* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.